

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 6804/24
27.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Марине Бркић и Иде Никитовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Патрић, адвокат из Вршца, Гаврила Принципа 52, против туженог Акционарског друштва за осигурање “Uniqа” неживотно осигурање а.д.о Милутина Миланковића 134г, Нови Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из Новог Сада, Грчкошколска 1, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Вршцу П 66/24 од 04.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 27.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Вршцу П 66/24 од 04.10.2024. године у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужилци исплати износ од 13.500,00 динара на име трошкова састава опомене адвоката са законском затезном каматом почев од извршности одлуке, па до исплате и износ од 381.438,00 динара на име накнаде материјалне штете за уништени аутомобил са законском затезном каматом почев од 25.05.2024. године као дана вештачења, па до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Вршцу П 66/24 од 04.10.2024. године у преосталом делу става првог изреке тако што се **ОДБИЈА** као неоснован захтев тужилце за износ законске затезне камате на досуђени износ од 13.500,00 динара за период од дана доношења пресуде 04.10.2024. године до дана извршности одлуке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Вршцу П 66/24 од 04.10.2024. године тако што се обавезује тужени Акционарско друштво за осигурање “Uniqа” неживотно осигурање а.д.о да тужилци АА исплати трошкове поступка у износу од 160.648,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење пресуде до исплате, у року од 15 дана од дана достављања одлуке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 66/24 од 04.10.2024. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиле, па је обавезан тужени да тужили исплати износ од 13.500,00 динара на име трошкова састава опомене адвоката са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде, па до исплате и износ од 381.438,00 динара на име накнаде материјалне штете за уништени аутомобил са законском затезном каматом почев од 25.05.2024. године, као дана вештачења, па до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 202.572,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио тужени из свих законских разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде применом одредбе члана 386 и 402 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, са изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог делимично основана.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 02.10.2023. године, ..., у 16,30 часова, дошло је до саобраћајне незгоде у којој је учествовало путничко возило марке "Volkswagen", тип "Passat", регистарских ознака ... у власништву тужиле, којим је управљао ББ, коме је тужила тетка и путничко возило "Audi A3", регистарских ознака ..., којим је управљао ВВ, а које је било осигурано код овде туженог. Према налазу и мишљењу и изјашњењу судског вештака саобраћајне струке Предрага Атанасковића, оба возила су се кретала брзином од 40 км/ч. Возило "Audi A3" се кретало из правца улице ... ка улици ..., а возило "Passat" у супротном правцу. До контакта возила дошло је у десној саобраћајној траци којом се кретало возило "Passat", тако што је возило "Audi" изненада прешло у саобраћајну траку којом се кретало возило "Passat" и чеоним, више десним, делом возила ударило у возило "Passat" у власништву тужиле. Пропуст у предметној незгоди је на страни возача возила "Audi", ВВ који је извршио прелазак из леве у десну саобраћајну траку, а да се није уверио да ту радњу може безбедно извршити, док на страни возача возила "Passat" не постоје пропусти. У тренутку саобраћајне незгоде, возач ВВ је имао 0,16 промила алкохола у крви, а возач ББ није имао алкохол у крви. Према налазу и мишљењу судског вештака машинске струке Владимира Тапина од 30.05.2024. године и његовом исказу, тужила је претрпела штету на возилу у укупном износу од 381.438,00 динара, што представља

разлику вредности возила умањеног за вредност спашеног дела, а како би од овог износа била вишеструко већа вредност поправке возила, примењује се обрачун економски тоталне штете.

Полазећи од наведеног, првостепени суд је применом члана 154 став 1, 155, 178 став 1, 185, 186, 189, 190, 192, 897 и 940 Закона о облигационим односима и члана 18 став 1 Закона о обавезном осигурању у саобраћају, имајући у виду да не постоји подељена одговорност, односно да у насталој штети не постоји било какав допринос тужиле, односно возача који је управљао возилом у њеном власништву, већ је искључива и потпуна одговорност за нанету штету на страни осигураника туженог, усвојио тужбени захтев тужиле. На досуђени износ, тужили је у складу са чланом 189 став 2 Закона о облигационим односима досуђена законска затезна камата од дана вештачења до исплате, с обзиром да од дана вештачења до пресуђења није протекао дужи временски период. Како је тужила преко адвоката поднела одштетни захтев туженом, тужени је дужан да тужили надокнади овај износ у складу са одредбом члана 24 став 1 Закона о обавезном осигурању у саобраћају, а према важећој Адвокатској тарифи.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право, приликом доношења одлуке којом је обавезао туженог да тужили накнади материјалну штету за уништени аутомобил са законском затезном каматом од вештачења до исплате, као и на име трошкова састава одштетног захтева од 13.500,00 динара, дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Противно наводима жалбе туженог, чињенично стање је доказима, изведеним применом члана 7 став 1 и члана 228 Закона о парничном поступку у вези са чланом 229 став 2 истог закона, правилно и потпуно утврђено, па нема разлога за сумњу у правилност оцене изведених доказа, које је првостепени суд применом члана 8 Закона о парничном поступку образложено ценио, а утврђене чињенице недвосмислено произлазе из изведених писаних доказа, исказа сведока, налаза и мишљења, изјашњења и исказа судских вештака, којима су све одлучне чињенице за доношење правилне одлуке о постављеном захтеву правилно утврђене, а изјављеном жалбом утврђено чињенично стање не доводи се у сумњу. Образложење првостепене пресуде садржи јасан и целовит опис изведених доказа и њихове оцене, и нема противречности, нејасноће и неразумљивости првостепене пресуде.

Одредбом члана 8 Закона о парничном поступку постављено је као доминантно начело слободне оцене изведених доказа – што значи да се сваком врстом доказног средства може утврђивати свака чињеница. Стога се жалбом неосновано указује да је суд погрешно оценио писане доказе, исказе сведока и налазе и мишљења, изјашњења и исказе судских вештака. Првостепени суд је полазећи од садржине свих изведених доказа, по оцени другостепеног суда правилно применио одредбу члана 8 Закона о парничном поступку, савесном и брижљивом оценом сваког доказа засебно и свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, по свом уверењу, узео као доказане чињенице које су од значаја за оцену основаности и висине тужбеног захтева. Како законом није прописано степеновање поједних врста доказних средстава по њиховој претпостављеној доказној вредности, логично је да је суд о спорним

чињеницама одлучивао узимајући у обзир све изведене доказе.

Тужени неосновано у жалби указује да је суд требало да дозволи ново вештачење судског вештака саобраћајне струке, с обзиром да судски вештак саобраћајне струке Предраг Атанасковић није утврдио тачну брзину оба возила, јер би у супротном утврдио да је за незгоду одговоран возач возила "Passat"-а, као и да на већу брзину возила указују и деформације на возилу, а да би приликом конататка возила, како је утврдио судски вештак, настала и друга оштећења.

Како се судски вештак саобраћајне струке током поступка у потпуности изјаснио на ове примедбе туженог, које су поновљене у жалбеном поступку и како је налаз вештака у погледу околности настанка незгоде у складу са осталим изведеним доказима, односно исказима сведока, учесника незгоде, извештаја о саобраћајној незгоди, дописа ПС Вршац са прилозима - службеном белешком са изјавама учесника и фотографијама, правилни су разлози првостепеног суда због којих је одбио предлог туженог за извођење доказа новим вештачењем од стране вештака саобраћајне струке и прихватио налаз и мишљење и изјашњење судског вештака Предрага Атанасковића.

Висина штете је утврђена путем вештачења судског вештака машинске струке и правилно је првостепени суд обавезао туженог да на досуђени износ накнаде материјалне штете плати законску затезну камату од дана вештачења, као дана када је висина штете и новчане накнаде утврђена, до исплате.

Правилно је првостепени суд оценио и да тужиља има право на трошкове састава одштетног захтева од стране адвоката, у складу са АТ, јер тужиља има право да јој се накнади наведени издатак у складу са чланом 150 став 1 Закона о парничном поступку. Међутим, тужиљи на досуђени износ трошкова састава одштетног захтева припада законска затезна камата почев од извршности одлуке па до исплате, у складу са чланом 277 став 1 и 324 Закона о облигационим односима, док јој законска затезна камата за период од пресуђења 04.10.2024. године до извршности не припада. Стога је у том делу првостепена одлука морала бити преиначена.

Остали наводи жалбе су били предмет оцене, али како нису од значаја за доношење другачије одлуке, нису посебно образлагани.

Из изложених разлога, применом одредбе члана 390 и 394 тачка 4 Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом и другом изреке.

Међутим, одлука о трошковима парничног поступка је резултат погрешне примене материјалног права, због чега је применом члана 401 став 1 тачка 3 Закона о парничном поступку преиначено решење о трошковима као у ставу трећем изреке ове пресуде, а према одредбама члана 150, 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку, применом важеће АТ и ТТ у време доношења ожалбене одлуке. Наиме, тужиљи сразмерно успеху у спору припада право на накнаду трошкова на име ангажовања пуномоћника из реда адвоката и то на име састава тужбе и једног образложеног поднеска у износу од по 13.500,00 динара, на име приступа на четири одржана рочишта у износу од по 18.000,00 динара, на име

приступа на једно неодржано рочиште у износу од 11.250,00 динара, трошкови на име вештачења 15.000,00 динара, на име таксе на тужбу у износу од 17.699,00 динара и на име таксе на одлуку 17.699,00 динара, односно укупно 160.648,00 динара. Тужилци је на трошкове поступка досуђена и законска затезна камата применом члана 277 и 324 ЗОО почев од извршности до исплате.

Како је тужени у другостепеном поступку успео у незнатном делу, применом члана 165 Закона о парничном поступку у вези члана 153 став 2 Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу четвртом изреке пресуде.

Председник већа-судија

Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић